Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Central) (jud. Suvac Sergiu)
Dosarul nr. 2ri-412/25 (2-25043859-02-2ri-16102025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

2 aprilie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintelecompletului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art.426 CPC RM, pe baza copiei certificate și electronice a dosarului, în baza recursului și a referinței, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților, cererea de recurs depusă de Bulat Nicolae împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 17 septembrie 2025, prin care a fost respinsă cererea cu privire la asigurarea acțiunii civile înaintată repetat de reprezentantul reclamantului, Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Bulat împotriva lui Anatolie Bulat, societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, cu privire la lichidarea prin dizolvare a persoanei juridice,

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 1 aprilie 2025, reprezentantul reclamantului Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Bulat, societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, cu privire la lichidarea prin dizolvare a persoanei juridice.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 7 aprilie 2025, s-a admis spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, împotriva lui Anatolie Bulat,

societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, cu privire la lichidarea prin dizolvarea a persoanei juridice.

Prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău (sediul central) la data de 16 septembrie 2025 a fost înaintată repetat cererea depusă de reprezentantul reclamantului Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, repartizată judecătorului la 17 septembrie 2025, cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin:

- Instituirea administrării fiduciare asupra tuturor bunurilor societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, c/f 1003600099075, cu sediul în mun. Chișinău, sect. Ciocana, str. Uzinelor 171/A;

- Desemnarea în calitate de administrator fiduciar al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, c/f 1003600099075, cu sediul în mun. Chișinău, sect. Ciocana, str. Uzinelor 171/A, pe administratorul autorizat Sergiu Guțu, deținătorul autorizație nr.110 din 14 ianuarie 2025, eliberată de Ministerul Justiției;

- Suspendarea din data instituirii administrării fiduciare, sub rezerva aplicării dispozițiilor art. 25 alin. (3) sau art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității, a dreptului administratorului societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” de administrare, gestiune a patrimoniului companiei și de reprezentare a acesteia în raport cu terții, precum și îndeplinirea oricăror atribuții funcționale care ar putea cădea sub incidența statutului societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” și Legii nr.135/2007;

- Obligarea organelor de conducere ale societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” (adunarea generală a asociaților, organul executiv (administrator)) să nu creeze administratorului fiduciar al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” impedimente în desfășurarea activității sale şi să transmită acestuia în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, de la cerere, toate informațiile şi documentele solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare de administratorul fiduciar, inclusiv documentele activității economice şi actele contabile, ștampila societății, actele de constituire şi orice alte documente pe care acesta le va considera necesare pentru desfășurarea activității sale, acestea urmând a fi reținute pentru documentarea activității administratorului fiduciar şi luarea deciziilor pe durata administrării fiduciare;

- Împuternicirea administratorului fiduciar al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” - Guțu Sergiu, cu dreptul de a intra în spațiile de serviciu, în încăperile, depozitele care aparțin societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, precum şi în cele aflate în folosința acesteia, pentru cercetarea bunurilor şi a documentelor aflate în ele, să întreprindă măsuri de conservare a activelor societății cu aplicarea sigiliului asupra lor, să efectueze administrarea, folosirea şi exploatarea eficientă, păstrarea şi paza bunurilor transmise în administrare fiduciară;

În motivarea cererii a indicat că, având în vedere situația financiară grav deteriorată a societății, cât și conflictul acut de management, care împiedică orice redresare internă, fiind pus în pericol însăși existența patrimoniului societății până la soluționarea definitivă a acțiunii principale, asigurarea acțiunii cu desemnarea unui administrator fiduciar independent care să preia administrarea patrimoniului societății cu răspundere limitată „Trans Ager” este singura măsură eficientă și proporțională, menită să conserve activele societății, să prevină continuarea degradării financiare și să protejeze drepturile părților (precum și ale creditorilor) până la pronunțarea hotărârii asupra dizolvării.

Relatează că societatea cu răspundere limitată „TRANS AGER” se află într-o criză financiară severă, evidențiată de prăbușirea indicatorilor-cheie de performanță între anii 2023 și 2024, iar această deteriorare abruptă coincide cu un blocaj total în guvernanța societății și cu suspiciuni privind gestionarea defectuoasă a patrimoniului de către administratorul statutar al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, Bulat Anatolie.

Susține că, deși Bulat Nicolae deține jumătate din partea socială, primul a fost exclus de facto de la conducere societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, neavând acces la informații financiare complete și nicio influență asupra adoptării deciziilor.

În susținerea poziției privind aplicarea măsurilor de asigurarea față de societatea cu răspundere limitată „TRANS AGER”, reprezentantul reclamantului Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, a prezentat următorii indicatori financiari și factori relevanți:

- veniturile din vânzări ale societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” au scăzut drastic de la aproximativ 138,5 milioane lei în 2023 la circa 86,8 milioane lei în 2024, ceea ce reprezintă o contracție de peste 37% a cifrei de afaceri, iar această prăbușire a veniturilor indică pierdere de piață și reducerea dramatică a activității comerciale a societății, punând presiune directă pe fluxul de numerar și profitabilitate;

- profit net al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” de 4,9 milioane lei în 2023 a ajuns la o pierdere netă de 7,6 milioane lei în 2024, iar această inversare negativă (o diferență de peste 12,5 milioane lei) reflectă erodarea completă a profitabilității și acumularea de pierderi substanțiale.

- capitalurile proprii ale societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” au suferit o diminuare semnificativă, de la circa 74,4 milioane lei la sfârșitul lui 2023 la aproximativ 64,8 milioane lei la sfârșitul lui 2024. Iar micșorarea cu 9,6 milioane lei a capitalurilor proprii indică erodarea averii nete a societății, fiind reduse resursele financiare ale asociaților și ale societății, ca efect al pierderilor înregistrate și eventualelor retrageri sau devalorizări de active.

- lichiditățile companiei s-au redus de la circa 6,28 milioane lei (decembrie 2023) la doar 2,19 milioane lei (decembrie 2024). Iar această scădere dramatică (aproximativ -65%) a disponibilului în casă și conturi evidențiază o criză acută de lichiditate.

- restanțele salariale și fiscale ale societății au crescut pe parcursul anului 2024, conform datelor parțiale la care reclamantul a avut acces, iar în prezent există datorii restante semnificative către angajați (salarii neplătite la termen) și către bugetul de stat (impozite și contribuții restante). Totodată aceste restanțe nu doar că expun societatea la penalități legale și acțiuni de executare, dar reprezintă și un semnal al insolvabilității de facto.

- ponderea stocurilor în totalul activelor a depășit 60% în 2024, ceea ce indică faptul că majoritatea activelor societății constau în bunuri stocate (materii prime, mărfuri, produse finite) care nu generează venit imediat.

- indicatorii de lichiditate curentă și solvabilitate s-au deteriorat, iar societatea și-a pierdut lichiditatea având în vedere că nu mai dispune de capital circulant suficient pentru plata obligațiilor scadente. Această stare de fapt subminează valoarea societății ca întreg și creează premisa ca, până la finalizarea procesului de dizolvare, patrimoniul social să fie iremediabil diminuat sau chiar epuizat.

Notează că, situația în care se află societatea cu răspundere limitată „TRANS AGER” impune aplicare unor măsuri urgente de restructurare, însă având în vedere că relațiile dintre cei doi asociați, Bulat Anatolie și Bulat Nicolae, sunt profund deteriorate, cooperarea lor este practic inexistentă.

Susține că partea reclamantă a solicitat în mod repetat adoptarea unor măsuri de reducere a costurilor, de valorificare a stocurilor excedentare ori de obținere a unor finanțări pentru capital de lucru, însă propunerile sale au fost ignorate sau blocate de pârât, iar lipsa de colaborare și incapacitatea asociaților de a conveni asupra oricărei direcții de acțiune condamnă practic societatea la inerție și colaps financiar.

Relatează că pârâtul în calitate de administrator al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER” a refuzat în mod repetat să ofere reclamantului acces la documentele contabile, rapoartele financiare detaliate pe anul 2024, registrele de stocuri și alte acte de gestionare, iar refuzul acestuia nu are o justificare legală și reprezintă o încălcare a drepturilor asociatului reclamant de a fi informat despre treburile societății.

Susține că, lipsa de transparență alimentează suspiciuni rezonabile că patrimoniul societății ar fi putut fi folosit în mod defectuos sau contrar intereselor acesteia. Totodată, există indicii circumstanțiale că administratorul ar fi putut dispune de unele bunuri ale societății fără informarea și acordul asociatului Bulat Nicolae.

Accentuează că, de facto reclamantul este complet înlăturat de la administrarea societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, deși acesta deține legal 50% din partea socială a societății.

Reiterează că pârâtul, profitând de calitatea sa de administrator, conduce afacerile unilateral, ignorând orice obiecție sau propunere a reclamantului, neoferindu-i posibilitatea reclamantului de a interveni direct, de a convoca Adunarea generală, de a avea acces la conturile bancare sau evidențele contabile, cât și reprezentarea societății în relații cu terțe persoane.

Consideră că situația creată impune o intervenție externă, din partea instanței, deoarece mecanismele de control și echilibru au fost paralizate de conflict.

Notează că riscul ca patrimoniul societății să fie iremediabil prejudiciat înainte de finalizarea procesului de dizolvare este unul extrem de ridicat. Pericolul este unul iminent și continu, fiecare zi de administrare necorespunzătoare multiplică pierderile, crește datoriile și micșorează șansele de recuperare.

Afirmă că situația descrisă ilustrează perfect riscul ca, în lipsa măsurilor provizorii, hotărârea judecătorească ce va soluționa litigiul în fond, să nu poate fi pusă în executare.

Consideră că măsurile solicitate sunt pe deplin proporționale cu gravitatea situației și sunt echilibrate față de interesele ambelor părți.

Solicită admiterea cererii de asigurare, cu dispunerea măsurilor sus enumerate.

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 17 septembrie 2025, s-a respins cererea cu privire la asigurarea acțiunii civile înaintată repetat de reprezentantul reclamantului, Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a actului judiciar, solicitările recurentului;

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 17 septembrie 2025, la data de 02 octombrie 2025, Bulat Nicolae, reprezentat de avocatul Iosip Andrei, a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii contestate și soluționarea prin decizie a problemei respective, cu admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat netemeinicia și ilegalitatea încheierii contestate, susținând că instanța de fond a respins nejustificat cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, fără a aprecia corespunzător circumstanțele de fapt ale cauzei, probele prezentate și riscurile existente în privința conservării patrimoniului SRL „Trans Ager”.

A menționat că, la 01 aprilie 2025, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Bulat Anatolie și SRL „Trans Ager”, având ca obiect lichidarea prin dizolvare a persoanei juridice, iar la 16 septembrie 2025 a solicitat aplicarea

măsurilor de asigurare a acțiunii, prin instituirea administrării fiduciare asupra tuturor bunurilor societății, desemnarea administratorului autorizat Sergiu Guțu în calitate de administrator fiduciar, suspendarea prerogativelor de administrare și reprezentare ale administratorului societății, precum și instituirea obligațiilor necesare pentru asigurarea exercitării efective a atribuțiilor administratorului fiduciar.

În susținerea poziției sale, recurentul a făcut referire la prevederile art. 174 alin. (1), art. 175 alin. (1) și (2) și art. 177 alin. (3) din Codul de procedură civilă, relevând că măsurile de asigurare a acțiunii au drept finalitate garantarea executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantului și prevenirea producerii unor consecințe prejudiciabile, în situația în care pârâtul ar acționa cu rea-credință.

A susținut că, la examinarea unei cereri privind aplicarea măsurilor asigurătorii, instanța urmează să verifice raționalitatea și temeinicia solicitării, probabilitatea cauzării unui prejudiciu în cazul neaplicării măsurilor, existența pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor, precum și riscul administrării defectuoase a patrimoniului. Totodată, a invocat necesitatea respectării echilibrului dintre interesele participanților la proces, ale terților și interesul public, precum și a existenței unei legături între măsura solicitată și obiectul acțiunii principale.

În acest context, recurentul a afirmat că necesitatea instituirii administrării fiduciare este determinată de existența unui risc real și iminent de diminuare a patrimoniului SRL „Trans Ager”, ca urmare a acțiunilor pretins abuzive ale administratorului societății, Bulat Anatolie, care ar putea compromite integritatea patrimoniului și buna funcționare a persoanei juridice până la soluționarea definitivă a litigiului.

În argumentarea existenței acestui risc, recurentul a invocat deteriorarea semnificativă a indicatorilor economico-financiari ai societății în perioada 2023–2024. Astfel, a arătat că veniturile din vânzări s-au redus de la aproximativ 138,5 milioane lei în anul 2023 la circa 86,8 milioane lei în anul 2024, înregistrând o diminuare de peste 37%, împrejurare care, în opinia sa, reflectă reducerea considerabilă a activității comerciale și afectarea capacității economice a societății.

De asemenea, a relevat că societatea a trecut de la un profit net de aproximativ 4,9 milioane lei în anul 2023 la o pierdere netă de circa 7,6 milioane lei în anul 2024, iar capitalul propriu s-a diminuat de la aproximativ 74,4 milioane lei la 64,8 milioane lei. Potrivit recurentului, aceste evoluții demonstrează erodarea patrimoniului societății, reducerea profitabilității și existența unui risc accentuat de decapitalizare.

Totodată, a invocat reducerea lichidităților societății de la aproximativ 6,28 milioane lei la finele anului 2023 la circa 2,19 milioane lei la sfârșitul anului 2024,

ceea ce reprezintă o diminuare de aproximativ 65%. În opinia sa, această situație indică dificultăți serioase în acoperirea cheltuielilor curente și executarea obligațiilor financiare scadente.

Recurentul a mai susținut că, pe parcursul anului 2024, societatea a acumulat restanțe salariale și fiscale, iar stocurile au ajuns să reprezinte peste 60% din totalul activelor, fapt ce ar demonstra imobilizarea resurselor financiare în bunuri nevândute și existența riscului de depreciere a acestora. A apreciat că deteriorarea indicatorilor de lichiditate și solvabilitate, coroborată cu lipsa capitalului circulant, indică un pericol iminent de insolvabilitate și de imposibilitate a continuării activității economice.

Un alt argument invocat în recurs vizează existența unui blocaj decizional la nivelul organelor de conducere ale SRL „Trans Ager”, determinat de deteriorarea relațiilor dintre cei doi asociați, fiecare deținând câte 50% din capitalul social. Recurentul a afirmat că lipsa consensului împiedică adoptarea deciziilor strategice necesare redresării situației economice, iar propunerile sale privind reducerea costurilor, valorificarea stocurilor și atragerea unor surse suplimentare de finanțare ar fi fost respinse de către Bulat Anatolie.

În aceeași ordine de idei, a susținut că Bulat Anatolie, în calitate de administrator al societății, ar exercita unilateral atribuțiile de conducere, excluzându-l pe reclamant de la participarea la procesul decizional, împiedicând convocarea adunării generale a asociaților și refuzând accesul acestuia la documentele contabile și financiare ale societății.

Potrivit recurentului, lipsa transparenței în administrarea patrimoniului generează suspiciuni rezonabile privind existența unei administrări defectuoase sau chiar frauduloase, fiind invocate inclusiv indicii referitoare la eventuale transferuri preferențiale de bunuri ori înstrăinări la prețuri inferioare valorii de piață.

În aceste împrejurări, recurentul a apreciat că menținerea administrării societății în condițiile actuale ar putea conduce la diminuarea sau chiar epuizarea patrimoniului acesteia înainte de pronunțarea hotărârii asupra cererii de dizolvare, fiecare perioadă suplimentară de administrare pretins necorespunzătoare amplificând pierderile și obligațiile financiare ale societății.

Sub aspectul temeiului juridic al măsurii solicitate, recurentul a invocat prevederile art. 225 alin. (1) și (2) din Codul civil, potrivit cărora instanța de judecată care examinează cererea privind dizolvarea persoanei juridice poate dispune, la cerere, plasarea bunurilor acesteia sub administrare fiduciară, desemnând unul sau mai mulți administratori fiduciari și stabilind limitele împuternicirilor și remunerația acestora.

A susținut că, deși administrarea fiduciară nu este reglementată expres printre măsurile de asigurare enumerate în Codul de procedură civilă, aceasta constituie o măsură specială prevăzută de legislația civilă, compatibilă cu finalitatea

dispozițiilor art. 174 din Codul de procedură civilă.

În opinia recurentului, desemnarea unui administrator fiduciar independent și neutru ar permite conservarea patrimoniului societății, asigurarea continuității activității economice și prevenirea înstrăinării sau diminuării nejustificate a activelor, fără a paraliza funcționarea persoanei juridice.

A subliniat că instituirea administrării fiduciare nu presupune lipsirea asociaților de dreptul de proprietate și nici soluționarea anticipată a fondului litigiului privind dizolvarea societății, ci reprezintă o intervenție provizorie, destinată menținerii situației patrimoniale și protejării intereselor ambilor asociați, precum și ale creditorilor și terților.

În acest sens, recurentul a considerat că limitarea temporară a prerogativelor administratorului Bulat Anatolie este justificată de necesitatea prevenirii producerii unor prejudicii patrimoniale mai grave, fiind o măsură proporțională cu riscurile invocate și adecvată scopului urmărit.

În sprijinul argumentelor sale, recurentul a făcut trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 04 mai 2025, invocând necesitatea demonstrării existenței riscului întârzierii aplicării măsurii provizorii (*periculum in mora*), precum și la Hotărârea Curții Constituționale nr. 31 din 01 octombrie 2013, referitoare la necesitatea adoptării unor măsuri provizorii pentru menținerea situației de fapt în cazul existenței unui risc plauzibil de producere a unei pagube ireparabile.

Distinct de argumentele privind necesitatea aplicării măsurilor asigurătorii, recurentul a invocat și insuficiența motivării încheierii contestate, susținând că instanța de fond nu a expus în mod concret circumstanțele de fapt și considerentele juridice care au determinat respingerea cererii.

A afirmat că instanța s-a limitat la constatarea potrivit căreia motivele invocate în cererea din 16 septembrie 2025 nu justifică admiterea solicitării formulate repetat, fără a explica de ce argumentele și probele prezentate nu ar demonstra existența riscurilor invocate și necesitatea instituirii administrării fiduciare.

În opinia recurentului, o asemenea motivare formală nu corespunde exigențelor art. 177 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care impune pronunțarea unei încheieri motivate privind admiterea sau respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

În acest context, a făcut referire și la Decizia Curții Constituționale nr. 130 din 11 octombrie 2023, subliniind obligația instanței de a prezenta motivele care justifică soluția adoptată.

A considerat că instanța de fond urma să examineze efectiv, fără a prejudeca fondul litigiului, circumstanțele invocate în susținerea cererii, probele prezentate, caracterul real al riscurilor patrimoniale și necesitatea măsurilor solicitate, însă nu

a realizat o asemenea analiză.

Prin urmare, recurentul a concluzionat că încheierea contestată este neîntemeiată, fiind pronunțată fără aprecierea corespunzătoare a circumstanțelor cauzei și fără o motivare suficientă a respingerii măsurilor asigurătorii, motiv pentru care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 17 septembrie 2025 și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu propunerea de a depune referință pe marginea acesteia.

La data de 27 martie 2026, administratorul statutar SRL" TRANS AGER" Bulat Anatolie a înregistrat în adresa Curții de Apel Centru referință asupra recursului declarat de către reprezentantul lui Bulat Nicolae, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, cu menținerea încheierii instanței de fond.

Verificarea termenului de declararea a recursului;

Conform art. 8 alin. (2) din aceeaşi lege, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 17.09.2025, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 02.10.2025. Prin urmare, Completul judiciar constată că recursul a fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilității.

Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil situației litigioase:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar specializat consideră că recursul declarat de Bulat Nicolae, reprezentat de avocatul Iosip Andrei urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii primei instanţe din 17 septembrie 2025, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În conformitate cu art. 174 din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, reglementează că, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. (2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174.

Din conținutul normelor citate supra, rezultă că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid şi într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Concomitent, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există *pericolum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice

sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare; - dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăși obiectul acțiunii.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judecătorești.

Asigurarea acțiunii civile este o măsură prevăzută de lege, care poate fi dispusă doar în vederea realizării scopului pentru care a fost concepută - evitarea riscului de neexecutare a unei eventuale soluții emise în favoarea reclamantului.

La caz, materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, la 1 aprilie 2025, reprezentantul reclamantului Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Bulat, societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, cu privire la lichidarea prin dizolvare a persoanei juridice.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 7 aprilie 2025, s-a admis spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, împotriva lui Anatolie Bulat, societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, cu privire la lichidarea prin dizolvarea a persoanei juridice.

Tot la data de 7 aprilie 2025, a fost emisă încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) prin care sa respins cererea înaintată de reprezentantul reclamantei, Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, cu privire la asigurarea acțiunii civile, ca fiind neîntemeiată.

Ulterior, la data de 16 septembrie 2025 a fost înaintată repetat cererea depusă de reprezentantul reclamantului Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, repartizată judecătorului la 17 septembrie 2025, cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin:

- Instituirea administrării fiduciare asupra tuturor bunurilor societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, c/f 1003600099075, cu sediul în mun. Chișinău, sect. Ciocana, str. Uzinelor 171/A;

- Desemnarea în calitate de administrator fiduciar al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, c/f 1003600099075, cu sediul în mun. Chișinău, sect.

Ciocana, str. Uzinelor 171/A, pe administratorul autorizat Sergiu Guțu, deținătorul autorizație nr.110 din 14 ianuarie 2025, eliberată de Ministerul Justiției;

- Suspendarea din data instituirii administrării fiduciare, sub rezerva aplicării dispozițiilor art. 25 alin. (3) sau art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității, a dreptului administratorului societății cu răspundere limitată „TRANS AGER" de administrare, gestiune a patrimoniului companiei și de reprezentare a acesteia în raport cu terții, precum și îndeplinirea oricăror atribuții funcționale care ar putea cădea sub incidența statutului societății cu răspundere limitată „TRANS AGER" și Legii nr.135/2007;

- Obligarea organelor de conducere ale societății cu răspundere limitată „TRANS AGER" (adunarea generală a asociaților, organul executiv (administrator)) să nu creeze administratorului fiduciar al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER" impedimente în desfășurarea activității sale şi să transmită acestuia în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, de la cerere, toate informațiile şi documentele solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare de administratorul fiduciar, inclusiv documentele activității economice şi actele contabile, ștampila societății, actele de constituire şi orice alte documente pe care acesta le va considera necesare pentru desfășurarea activității sale, acestea urmând a fi reținute pentru documentarea activității administratorului fiduciar şi luarea deciziilor pe durata administrării fiduciare;

- Împuternicirea administratorului fiduciar al societății cu răspundere limitată „TRANS AGER" - Guţu Sergiu, cu dreptul de a intra în spațiile de serviciu, în încăperile, depozitele care aparțin societății cu răspundere limitată „TRANS AGER", precum şi în cele aflate în folosința acesteia, pentru cercetarea bunurilor şi a documentelor aflate în ele, să întreprindă măsuri de conservare a activelor societății cu aplicarea sigiliului asupra lor, să efectueze administrarea, folosirea şi exploatarea eficientă, păstrarea şi paza bunurilor transmise în administrare fiduciară;

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 17 septembrie 2025, s-a respins cererea cu privire la asigurarea acțiunii civile înaintată repetat de reprezentantul reclamantului, Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, ca fiind neîntemeiată.

Analizând situația de fapt prin prisma prevederilor legale enunțate supra, în coraport cu circumstanțele cauzei și argumentele invocate în cererea de recurs, Completul judiciar consideră că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii, soluția adoptată fiind în concordanță cu natura raportului juridic litigios și finalitatea măsurilor provizorii solicitate.

Completul judiciar reține că obiectul acțiunii principale îl constituie lichidarea prin dizolvare a SRL „TRANS AGER", iar prin cererea de asigurare a acțiunii,

înaintată repetat la 16 septembrie 2025, reclamantul Bulat Nicolae a solicitat instituirea administrării fiduciare asupra tuturor bunurilor societății, desemnarea administratorului autorizat Guțu Sergiu în calitate de administrator fiduciar, suspendarea atribuțiilor administratorului statutar Bulat Anatolie, precum și acordarea administratorului fiduciar a unor împuterniciri extinse privind gestionarea patrimoniului societății.

Prin urmare, Completul judiciar constată că măsurile solicitate nu se limitează la conservarea unor bunuri determinate, ci presupun instituirea unui regim provizoriu de administrare a întregului patrimoniu al persoanei juridice, cu consecința restrângerii substanțiale a atribuțiilor organului executiv al societății.

În această ordine de idei, Completul judiciar subliniază că, deși legislația admite instituirea unor măsuri provizorii în vederea protejării drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces, aplicarea acestora nu constituie o consecință automată a intentării acțiunii principale, fiind necesară justificarea concretă a necesității intervenției judiciare, prin raportare la circumstanțele cauzei, natura riscului invocat și efectele măsurii solicitate.

Sub acest aspect, Completul judiciar consideră necesar să evidențieze că prevederile art. 225 alin. (1) și (2) din Codul civil, invocate de recurent, reglementează posibilitatea plasării bunurilor persoanei juridice sub administrare fiduciară în cadrul examinării cererii privind dizolvarea acesteia.

Totuși, caracterul permisiv al normei menționate nu instituie o obligație a instanței de a dispune administrarea fiduciară în calitate de măsură asiguratorie la simpla solicitare a unuia dintre asociați și nici nu exonerează solicitantul de obligația justificării necesității unei asemenea măsuri.

Or, exercitarea acestei prerogative presupune aprecierea circumstanțelor concrete care ar demonstra că menținerea administrării patrimoniului în condițiile existente este susceptibilă să afecteze în mod real conservarea bunurilor persoanei juridice și că intervenția unui administrator fiduciar este necesară și proporțională cu scopul urmărit.

Astfel, Completul judiciar apreciază că existența unui temei legal special pentru instituirea administrării fiduciare nu echivalează cu existența premiselor de fapt care să justifice aplicarea acesteia într-o cauză concretă ca măsură de asigurare.

Totodată, Completul judiciar reține că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 7 aprilie 2025, a fost respinsă o cerere anterioară a reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, iar la 16 septembrie 2025 acesta a formulat repetat o solicitare privind instituirea administrării fiduciare asupra patrimoniului SRL „TRANS AGER”.

În acest context, Completul judiciar subliniază că respingerea unei cereri anterioare de asigurare a acțiunii nu exclude posibilitatea formulării unei noi cereri,

întrucât necesitatea aplicării măsurilor provizorii poate fi determinată de modificarea circumstanțelor de fapt ori de apariția unor elemente probatorii relevante.

Cu toate acestea, formularea repetată a cererii nu determină, prin ea însăși, necesitatea adoptării unei soluții diferite, instanța fiind obligată să aprecieze dacă circumstanțele invocate și probele prezentate justifică aplicarea măsurii solicitate la momentul examinării acesteia.

Or, în prezenta cauză, împrejurările referitoare la deteriorarea situației economico-financiare a societății și la existența conflictului dintre asociați urmează a fi apreciate nu doar sub aspectul relevanței lor pentru litigiul principal, ci și în raport cu aptitudinea acestora de a demonstra necesitatea instituirii administrării fiduciare asupra întregului patrimoniu al persoanei juridice.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că simpla invocare a agravării situației financiare și a persistenței divergențelor dintre asociați nu este suficientă pentru a justifica aplicarea măsurilor solicitate, în lipsa unor elemente obiective care să demonstreze existența unui risc patrimonial concret și necesitatea intervenției judiciare în modalitatea pretinsă.

Raportând aceste considerente la circumstanțele speței, Completul judiciar reține că reclamantul și-a întemeiat solicitarea, în principal, pe deteriorarea indicatorilor economico-financiari ai SRL „TRANS AGER”, existența unui conflict între asociați, pretinsa lipsă de transparență în administrarea societății și suspiciunile privind gestionarea defectuoasă a patrimoniului de către administratorul statutar.

Referitor la argumentul privind deteriorarea situației financiare a societății, Completul judiciar reține că recurentul a invocat diminuarea veniturilor din vânzări, trecerea de la profit la pierderi, reducerea capitalurilor proprii și a lichidităților, precum și existența unor pretinse restanțe salariale și fiscale.

Cu toate acestea, Completul judiciar subliniază că înregistrarea unor rezultate economice nefavorabile, chiar și de o amploare considerabilă, nu demonstrează, prin ea însăși, existența unei administrări frauduloase ori a unui pericol concret de înstrăinare, ascundere sau risipire a bunurilor societății.

Or, indicatorii financiari invocați pot reflecta dificultăți economice ale persoanei juridice, însă nu permit, în absența unor elemente probatorii suplimentare, stabilirea unei legături cauzale între rezultatele economice negative și pretinsele acțiuni abuzive ale administratorului statutar.

În particular, Completul judiciar reține că diminuarea veniturilor din vânzări de la aproximativ 138,5 milioane lei în anul 2023 la circa 86,8 milioane lei în anul 2024, înregistrarea unei pierderi nete de aproximativ 7,6 milioane lei în anul 2024, precum și reducerea lichidităților societății constituie împrejurări relevante pentru aprecierea evoluției economico-financiare a SRL „TRANS AGER”.

Cu toate acestea, datele menționate, examinate în contextul cererii de instituire a administrării fiduciare, nu demonstrează în mod suficient că diminuarea patrimoniului ar fi consecința unor acte concrete de administrare abuzivă ori că menținerea administrării statutare ar crea un pericol patrimonial care nu poate fi prevenit fără transferarea gestiunii întregului patrimoniu către un terț.

Completul judiciar subliniază că situația financiară nefavorabilă a persoanei juridice și necesitatea instituirii administrării fiduciare reprezintă chestiuni juridice distincte, iar existența primei împrejurări nu determină automat întrunirea condițiilor pentru aplicarea celei de-a doua.

În consecință, deși indicatorii economico-financiari invocați relevă o deteriorare a situației economice a societății, aceștia nu constituie, în absența unor elemente suplimentare suficiente, un temei pentru dispunerea măsurilor provizorii solicitate.

În acest sens, Completul judiciar remarcă faptul că aprecierea oportunității și eficienței deciziilor manageriale nu poate fi confundată cu verificarea existenței condițiilor legale pentru instituirea unei măsuri judiciare provizorii care implică transferarea administrării patrimoniului către un terț.

Totodată, simpla posibilitate ca situația financiară a societății să se deterioreze în continuare nu este suficientă pentru a justifica o asemenea intervenție, în lipsa demonstrării unor împrejurări concrete care să evidențieze necesitatea și urgența măsurii solicitate.

În ceea ce privește argumentele recurentului referitoare la existența unui conflict între asociații SRL „TRANS AGER”, fiecare deținând câte 50% din capitalul social, Completul judiciar reține că deteriorarea relațiilor dintre aceștia și existența unor divergențe privind administrarea societății nu constituie, în mod automat, temei pentru instituirea administrării fiduciare.

Deși asemenea împrejurări pot prezenta relevanță pentru examinarea acțiunii principale privind dizolvarea persoanei juridice, ele nu demonstrează, prin simpla lor existență, că patrimoniul societății este supus unui pericol concret și iminent care să impună suspendarea atribuțiilor administratorului statutar.

Completul judiciar accentuează că obiectul examinării în prezenta procedură incidentală nu îl constituie stabilirea temeiniciei acțiunii de dizolvare și nici soluționarea divergențelor dintre asociați privind administrarea societății, ci verificarea existenței premiselor care justifică aplicarea măsurii provizorii solicitate.

Prin urmare, împrejurările invocate în susținerea acțiunii principale nu pot fi preluate automat drept argumente suficiente pentru admiterea cererii de asigurare, fără o examinare distinctă a necesității măsurii și a consecințelor neaplicării acesteia.

Referitor la susținerile privind pretinsa excludere a reclamantului de la

administrarea societății, refuzul de a-i prezenta documentele contabile și exercitarea unilaterală a atribuțiilor de către administratorul statutar, Completul judiciar reține că asemenea afirmații trebuie apreciate prin prisma probelor prezentate și a legăturii lor cu necesitatea instituirii administrării fiduciare.

Or, existența unor neînțelegeri privind exercitarea drepturilor corporative sau accesul asociatului la informațiile societății nu justifică, în mod necesar, transferarea administrării întregului patrimoniu către o persoană terță.

Completul judiciar consideră că o asemenea măsură nu poate constitui un instrument de substituire a mecanismelor legale de exercitare și protecție a drepturilor asociatului, în lipsa unor circumstanțe suplimentare care să demonstreze că administrarea patrimoniului de către organul statutar prezintă un risc concret pentru conservarea bunurilor societății.

Cu referire la suspiciunile privind eventuale transferuri preferențiale de bunuri, înstrăinări la prețuri inferioare valorii de piață sau alte acțiuni pretins prejudiciabile, Completul judiciar reține că acestea nu pot fundamenta, prin ele însele, instituirea unei măsuri cu efecte atât de extinse asupra activității persoanei juridice.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

În consecință, sarcina justificării necesității administrării fiduciare revine solicitantului, fiind necesară prezentarea unor elemente obiective și verificabile care să susțină existența riscului invocat.

Completul judiciar subliniază că, deși examinarea cererii de asigurare nu presupune administrarea unui probatoriu identic celui necesar soluționării fondului litigiului, caracterul sumar al procedurii nu înlătură obligația solicitantului de a prezenta o justificare suficientă a măsurii provizorii.

Sub acest aspect, Completul judiciar consideră că invocarea unor suspiciuni generale privind administrarea patrimoniului, neindividualizate prin raportare la operațiuni concrete sau la alte împrejurări obiective relevante, nu este suficientă pentru a justifica suspendarea atribuțiilor administratorului statutar.

Mai mult, Completul judiciar apreciază că măsurile solicitate trebuie examinate și din perspectiva principiului proporționalității, ținând cont de întinderea ingerinței în activitatea societății și de consecințele pe care aceasta le-ar putea produce asupra persoanei juridice, asociaților, creditorilor și terților.

La caz, recurentul solicită instituirea administrării fiduciare asupra tuturor bunurilor SRL „TRANS AGER”, suspendarea dreptului administratorului statutar de a gestiona patrimoniul și de a reprezenta societatea în raporturile cu terții, precum și acordarea administratorului fiduciar a unor atribuții extinse privind accesul la documente, spații și bunuri, conservarea activelor și gestionarea

activității economice.

Prin urmare, Completul judiciar constată că măsurile solicitate ar produce efecte semnificative asupra modului de funcționare a societății, depășind sfera unei simple interdicții temporare de înstrăinare sau a conservării unor bunuri determinate.

Or, o asemenea intervenție trebuie să fie justificată prin circumstanțe suficient de serioase, care să demonstreze că protecția patrimoniului societății nu poate fi asigurată în mod corespunzător fără instituirea regimului de administrare fiduciară solicitat.

Completul judiciar reține că recurentul nu a demonstrat în mod suficient de ce, în circumstanțele concrete ale cauzei, transferarea administrării întregului patrimoniu către un terț constituie o măsură necesară și proporțională în raport cu riscurile invocate.

Totodată, Completul judiciar subliniază că instituirea administrării fiduciare nu trebuie confundată cu o sancțiune aplicată administratorului statutar pentru pretinse deficiențe manageriale și nici cu un mecanism de soluționare anticipată a conflictului dintre asociați.

În aceeași ordine de idei, argumentul recurentului potrivit căruia neaplicarea măsurilor solicitate ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii principale nu poate fi reținut în absența unei justificări concrete a modului în care riscurile invocate ar împiedica realizarea efectelor juridice ale unei hotărâri privind dizolvarea persoanei juridice.

Completul judiciar reiterează că aprecierea necesității măsurilor provizorii trebuie realizată prin raportare la obiectul acțiunii principale și la finalitatea concretă a protecției judiciare solicitate, iar nu exclusiv în baza existenței unor divergențe între participanții la raporturile corporative.

Referitor la argumentul recurentului privind insuficiența motivării încheierii contestate, Completul judiciar îl apreciază ca fiind neîntemeiat, din următoarele considerente.

Completul judiciar reține că instanța de fond a examinat circumstanțele invocate în susținerea cererii de asigurare, inclusiv deteriorarea situației financiare a societății, existența divergențelor dintre asociați și pretinsa lipsă de transparență în administrarea patrimoniului, apreciind că acestea nu justifică instituirea măsurilor provizorii solicitate.

În particular, prima instanță a evidențiat insuficiența elementelor care să demonstreze existența unui pericol concret de înstrăinare, ascundere sau diminuare nejustificată a bunurilor societății, precum și lipsa unei justificări suficiente pentru aplicarea unor măsuri care ar determina restrângerea substanțială a atribuțiilor administratorului statutar.

Prin urmare, Completul judiciar constată că încheierea contestată cuprinde

considerentele esențiale care au determinat respingerea cererii, fiind posibilă identificarea raționamentului juridic al primei instanțe și exercitarea controlului judiciar asupra acestuia.

Or, simplul dezacord al recurentului cu modul în care prima instanță a apreciat circumstanțele cauzei și necesitatea aplicării măsurilor provizorii nu echivalează cu nemotivarea actului judecătoresc.

În această ordine de idei, Completul judiciar consideră că argumentele privind pretinsa insuficiență a motivării nu sunt de natură să determine casarea încheierii contestate.

Completul judiciar subliniază că obligația instanței de a-și motiva actele judecătorești presupune expunerea considerentelor esențiale care justifică soluția adoptată, fără a impune formularea unui răspuns distinct și exhaustiv la fiecare afirmație a participanților la proces.

Totodată, instanța de recurs este învestită cu verificarea legalității și temeiniciei încheierii contestate, fiind îndreptățită să examineze argumentele recurentului și să aprecieze dacă acestea sunt de natură să determine adoptarea unei alte soluții procesuale.

În prezenta cauză, Completul judiciar constată că argumentele invocate în recurs, examinate în ansamblu și prin prisma cadrului normativ aplicabil, nu demonstrează existența unor împrejurări care să justifice instituirea administrării fiduciare în modalitatea solicitată.

Completul judiciar reține că, deși recurentul a invocat deteriorarea situației economice a societății și existența unor divergențe grave între asociați, aceste circumstanțe nu sunt suficiente, în lipsa unei justificări concrete a riscului patrimonial și a necesității transferării administrării, pentru a determina aplicarea măsurilor provizorii solicitate.

În acest context, Completul judiciar consideră că instanța de fond a ajuns la o soluție corectă privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii, întrucât simpla invocare a riscului de diminuare a patrimoniului, fără demonstrarea suficientă a necesității și proporționalității măsurii solicitate, nu poate constitui temei pentru instituirea administrării fiduciare asupra tuturor bunurilor persoanei juridice.

Totodată, Completul judiciar subliniază că respingerea cererii de asigurare a acțiunii nu prejudecă fondul litigiului privind dizolvarea SRL „TRANS AGER” și nici nu exclude posibilitatea examinării unei noi cereri privind instituirea unor măsuri provizorii, în cazul apariției sau demonstrării unor circumstanțe care ar justifica o asemenea intervenție.

În consecință, Completul judiciar concluzionează că argumentele invocate de recurent nu sunt de natură să combată soluția primei instanțe și nu constituie temei pentru casarea încheierii contestate.

Generalizând cele expuse, Completul judiciar reține că argumentele invocate de recurent, examinate atât individual, cât și în ansamblu, în coraport cu circumstanțele cauzei și prevederile legale aplicabile, nu sunt de natură să combată concluzia instanței de fond privind lipsa temeiurilor suficiente pentru instituirea administrării fiduciare asupra patrimoniului SRL „TRANS AGER”.

Or, deși recurentul a invocat deteriorarea situației economico-financiare a societății, existența unui conflict între asociați și pretinse deficiențe în administrarea patrimoniului, aceste împrejurări nu demonstrează în mod suficient necesitatea și proporționalitatea măsurilor provizorii solicitate.

În această ordine de idei, Completul judiciar consideră că instanța de fond întemeiat a respins cererea de asigurare a acțiunii, iar argumentele recursului nu justifică adoptarea unei alte soluții procesuale.

Faţă de cele ce preced şi având în vedere faptul că, instanţa de insolvabilitate a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi procedural, pronunţând o încheiere legală şi întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Completul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea contestată.

În conformitate cu art.426-427 din Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Bulat Nicolae.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 17 septembrie 2025, prin care a fost respinsă cererea cu privire la asigurarea acțiunii civile înaintată repetat de reprezentantul reclamantului, Nicolae Bulat, avocat Andrei Iosip, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Bulat împotriva lui Anatolie Bulat, societății cu răspundere limitată „TRANS AGER”, cu privire la lichidarea prin dizolvare a persoanei juridice.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela